

Verbreed de deskundheidsomschrijving van de gezondheidszorg-psycholoog-generalist

Ik ben het niet eens met het deskundheidsgebied zoals dat nu in het wetsvoorstel staat. Het doet geen recht aan de kern van ons vakgebied. Ik dring erop aan dat de omschrijving van deskundheidsgebied wordt verbreed, in lijn met het eerdere voorstel van de beroepsverenigingen NIP en NVP:

Tot het gebied van deskundigheid van de gezondheidszorgpsycholoog-generalist wordt gerekend de mentale gezondheid en de preventie, diagnostiek, indicatiestelling, begeleiding en behandeling van gedragsmatige en psychische problemen en stoornissen bij mensen, gedurende de hele levensloop in de context van relaties, leefomgeving en maatschappij.

In de omschrijving zoals deze nu voorligt in het wetsvoorstel, ligt de nadruk op het behandelen van stoornissen en dit doet geen recht aan het brede kennis- en werkdomein van de gezondheidszorg-psycholoog-generalist. De gz-psycholoog-generalist is niet alleen werkzaam in de (curatieve) ggz, maar ook in de jeugdzorg, de ouderenzorg, revalidatie, medische zorg, en de zorg voor mensen met een verstandelijke beperking. Daarbij gaat het niet alleen om het vaststellen en behandelen van stoornissen, maar ook om het versterken van het vermogen van mensen om met hun fysieke, emotionele en sociale uitdagingen om te gaan, en zelf zo veel mogelijk eigen regie te voeren, in verschillende levensfasen.

In het werkveld revalidatie worden mensen die moeten leven met een somatische aandoening niet alleen behandeld voor psychologische stoornissen maar ook begeleid in het verhogen van de (mentale) weerbaarheid, het nemen van regie en het weer deelnemen aan de maatschappij. De psycholoog speelt een cruciale rol in het duiden van de wisselwerking tussen lichaam en geest, hetgeen nodig is om mensen die leven met blijvende lichamelijke en cognitieve beperkingen zo optimaal mogelijk te laten functioneren. Daarnaast speelt de psycholoog een rol in de preventie van nieuwe diagnoses (zowel medisch als psychologisch) en het behouden of verkrijgen van een gezonde levensstijl ondanks de aanwezige lichamelijke beperkingen en hierbij speelt de leefomgeving, zoals gezin, school en werk belangrijke rol. Voorts adviseert en coacht een psycholoog andere behandelaren hoe bepaald gedrag te realiseren en/of te veranderen om de effectiviteit van de gehele revalidatie behandeling te vergroten.

Bovenstaande geeft aan dat het wetsvoorstel een te smalle weergave geeft van het deskundheidsgebied van de GZ-psycholoog-generalist in het werkveld van de revalidatie. De huidige klassieke benadering van diagnostiek en behandeling, zijn van essentieel belang maar onvoldoende om mensen weer op een duurzame manier mee te laten doen in de samenleving.

Gezien bovenstaande argumentatie is mijn voorstel om het tekstvoorstel van het NIP/ NVP te hanteren zodat dit recht doet aan ons werkveld en de inhoud van ons beroep.